

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Gîrneț Nicolae, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Gîrneț Nicolai XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în mun. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.10.2018 – 26.11.2018 (prima instanță);
2. 12.12.2018 – 14.02.2019 (instanța de apel);
3. 02.05.2019 – 03.07.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Central din 26 noiembrie 2018, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gîrneț Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin includerea parțială a pedepsei executate, aplicate prin sentința judecătoriei Cahul din 24.09.2018 în baza art. 320¹ Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Gîrneț Nicolai fiind la curent că potrivit încheierii și ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din 23 august 2018, emisă de Judecătoria Cahul, care este executorie din momentul emiterii, a fost obligat pentru o perioadă de trei luni de a sta departe de domiciliul victimei XXX, situat în mun. Cahul, XXX, la o distanță de 300 metri și i-a fost interzis de a contacta victima Gîrneț Valentina și a vizita locul ei de trai, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție, la 31 august 2018 aproximativ la ora 14:00, s-a prezentat la domiciliul victimei

XXX, situat în mun. XXX și a aplicat multiple lovituri cu picioarele în ușa apartamentului victimei.

Acțiunile inculpatului Gîrneț Nicolai fiind încadrate în baza art. 320¹ Cod penal „*neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*”.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, aceasta a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul Mîțăblîndă Sergiu, care a solicitat, admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul Gîrneț Nicolai să fie recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal și condamnat la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Cahul din 24 septembrie 2018, ai aplica lui Gîrneț Nicolai o pedeapsă definitivă de 2 ani și 10 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că:

- la aplicarea pedepsei prima instanță nu a dat pe deplin eficiență prevederilor art. 75 Cod penal, existența circumstanțelor agravante și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, săvârșirea infracțiunii profitând de starea de neputință a victimei, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate;

- de către instanța nu s-a luat în considerare tipul și gravitatea infracțiunii săvârșite, impactul acesteia;

- pedeapsa aplicată nu va asigura corectarea și reeducarea inculpatului.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2019, s-a admis apelul declarat, s-a casat parțial, inclusiv din oficiu sentința, pronunțându-se o nouă hotărâre prin care Gîrneț Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Gîrneț Nicolai o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, de către prima instanță corect a fost examinată cauza cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, corect stabilind situația de fapt și de drept, recunoscându-l vinovat pe Gîrneț Nicolai de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, corect s-au constatat circumstanțele cauzei și întemeiat s-a stabilit vinovăția în comiterea infracțiunii imputate.

Verificând aspectele operate de prima instanță la stabilirea și individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că în această parte apelul declarat necesită a fi admis, deoarece prima instanță eronat a stabilit pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin includerea parțială a pedepsei executate aplicate prin sentința Judecătoriei Cahul din 24 septembrie 2018 în

baza art. 320¹ Cod penal, cu stabilirea definitivă pentru concurs de infracțiuni, închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a remarcat faptul că la individualizarea pedepsei instanța de fond urma să i-a în calcul faptul că inculpatul Gîrneț Nicolai anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, fiind în stare de ebrietate, fiind predispus să comită infracțiuni pe viitor.

Reieșind din circumstanțele cauzei raportându-le la legislația națională cît și la cea internațională, instanța de apel a statuat că pedeapsa penală sub formă de închisoare aplicată pentru violența în familie constituie o măsură absolut necesară într-o societate democratică în scopul protejării drepturilor membrului de familie.

Totodată instanța de apel a menționat faptul că la aplicarea și individualizarea pedepsei inculpatului Gîrneț Nicolai, prima instanță nu a dat pe deplin eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 – 77, 84 alin. (4) Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, Recomandării REC (2002) din 30.04.2002 al Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind protecția femeilor împotriva violenței.

Instanța de apel a notat asupra faptului că prima instanță contrar prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, a omis a include în dispozitivul sentinței adoptate, perioada aflării sub arest în baza primei sentințe în privința inculpatului Gîrneț Nicolai din 31 august 2018 și pînă la 02 septembrie 2018, și din 21 septembrie 2018 pînă la 14 februarie 2019.

4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Gîrneț Nicolae, care a invocat drept temeiuri pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), pct. 10) Cod penal, solicitând casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Invocând faptul că:

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel urma să țină cont de circumstanțele atenuante și potrivit art. 84 Cod penal urma să includă parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul din 24 septembrie 2018, stabilindu-i o pedeapsă definitivă sub formă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis;

- instanța urma să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, condițiile de viață a familiei acestuia;

- lipsește o argumentare a instanței de apel cu privire la stabilirea unei pedepse mai aspre, în privința inculpatului.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹⁾ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, invocând faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia iar în final stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declarare a recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs menționează, că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Astfel, analizând textul deciziei atacate (f.d. 110-120) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Argumentul recurentului precum că „ *la aplicarea pedepsei, de către instanța de apel nu s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, condițiile de viață*

a familiei acestuia”, Colegiul penal îl apreciază critic deoarece din textul deciziei contestate urmează că instanța de apel la aplicarea și individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, precum și de faptul că inculpatul Gârneț Nicolae a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, beneficiind în acest sens de o reducere din limitele pedepselor stabilite pentru infracțiunea comisă, la fel instanța de apel a ținut cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, de scopul pedepsei penale, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, concluzionând corect asupra pedepsei aplicate în privința ultimului.

Instanța de recurs consideră nefondat argumentul recurentului precum că „*la stabilirea pedepsei, instanța de apel urma să țină cont de circumstanțele atenuante și potrivit art. 84 Cod penal urma să includă parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Cahul din 24 septembrie 2018, stabilindu-i o pedeapsă definitivă sub formă de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis*”.

Astfel, art. 84 alin. (1) Cod penal prevede că „*dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră*”.

După cum urmează din materialele cauzei inculpatul Gârneț Nicolae la data de 24 septembrie 2018 prin sentința Judecătorei Cahul sediul Central a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 64-67), prin sentința din 26 noiembrie 2018 Gârneț Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal instanța i-a stabilit o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 76-79).

Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 84 Cod penal, precum și de pedepsele stabilite inculpatului Gârneț Nicolae pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 320¹ Cod penal prin sentința din 24 septembrie 2018 și cea din 26.11.2018, instanța de recurs conchide că de către instanța de apel corect și întemeiat s-a efectuat cumularea parțială a pedepselor aplicate inculpatului Gârneț Nicolae fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de

închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, or, inculpatul prin cumul total al pedepselor urma să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, acesta fiind scutit de 8 luni de executare a pedepsei de către instanța de apel, iar soluția instanței de fond cu privire la „inclusiunea parțială a pedepsei executate” (f.d. 79) a fost una greșită și eronată.

Alegațiile recurentului precum că „*lipsește o argumentare a instanței de a apel cu privire la stabilirea unei pedepse mai aspre în privința sa*” Colegiul penal le apreciază ca neîntemeiate, or după cum urmează din conținutul deciziei recurate, de către instanța de apel au fost luate în considerare criteriile generale de individualizare a pedepsei, circumstanțele în care a fost comisă fapta, persoana celui vinovat, influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia, aplicându-i lui Gârneț Nicolae o pedeapsă care va asigura scopul pedepsei penale.

7. Așadar, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul ordinar declarat urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Reșulschi Galina în numele inculpatului Gârneț Nicolae, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Gârneț Nicolai XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor